

**ДО
ОКРЪЖЕН СЪД ГР. ПЛЕВЕН**

ЖАЛБА

на основание чл.243, ал. 6 от НПК
от ЙОРДАНКА ДИКОВА НАЙДЕНОВА,
жив. гр.Варна, кв. „Галата”, ул."Русалка"№ 5
ЕГН 3301064135

СРЕЩУ ОПРЕДЕЛЕНИЕ

на основание чл. 243, ал. 4 от НПК
от РС-Плевен, XI наказателен състав
Председател: Теодора Начева
ЧНД №3142 по описа за 2014 г.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА

Възрастна жена от Варна продава чрез пълномощник от София всичките си земи в Плевенско. Пълномощното е заверено в Разградско село на 12.02.2013 г. Сделките в Плевен са две – на 14.03.2013 г., 2,8 дка гора, и на 18.03.2013 г. - около 50 дка арендувана зем. земя. Купувачът на горския парцел от 2,8 дка е лице от София. Купувачът на 50-те дка зем. земя е майката на пълномощника. Кметът от Разградското село, който е заверил пълномощното, е приятел на братовчед на пълномощника. Кметът е осъден и освободен от длъжност в края на 2013 г. за над 100 неприсъдени заверки - НОХД №569/2013, РС-Разград - 17.10.2013 г., потв. ОС-Разград - 19.12.2013. Земята е препродадена многократно. След като минава през няколко ръце, майката на пълномощника отново я купува през февр. 2014 г. и само след седмица я препродава отново. Пострадалата от измамата разполага с копия от двете нотариални дела, получени в началото на октомври 2014 г. от нотариуса, изповядал двете сделки през март 2013 г. ДП се води близо година по чл. 212, ал. 1 от НК само за едната сделка – тази на 18.03.2013 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Съгласна съм с отмяната на Постановлението на пр.Маркович, но обжалвам изложените в Определението на съдия Начева основания и дадените от нея указания.

Твърдя, че съдия Начева, както и пр. Маркович преди това, прикрива – може би неволно – съществени обстоятелства за извършена имотна измама от организирана престъпна група, състояща се от двама роднини, приятеля по лов на единия и майката на другия.

Налични са предостатъчно писмени доказателства, че измамата е извършена със съдействието – може би също неволно - на редица лица, заемащи отговорни позиции по веригата от служби и учреждения, ангажирани с издаването и оформянето на документите за двете сделки, както и че престъплението има неразследвана предистория – сечта в горския ми имот през 2012 г.

МОТИВАЦИЯ

В Определението пише, че трябва да ми се направи „психолого-психиатрична“ експертиза, за да се установи дали имам „психическо заболяване“ и каква е „свидетелската ми годност“, предвид моите показания, че „ми се губят някои конкретни факти“ и показанията на дъщеря ми, че съм „в тежко състояние“, че „не виждам, не помня и трудно пиша“. Аз съм

възрастна жена, господа съдии, над 80-годишна. Естествено, че няма да помня и виждам добре - такива са природните закони.

Съдия Начева смята, че евентуалната ми неспособност да разбирам значението на постъпките си и да ги ръководя „би подкрепила направения от прокурора извод за недоказаност на извършеното престъпление“. Това важи за престъпниците. Тях ги оневиняват, ако са психично болни. Аз не съм извършител на престъпление, а пострадала от такова.

Съдия Начева е проявила интерес, дали съм ползвала мобилен телефон на 12.02.2013 г. Трябвало било да ме питат дали съм ползвала „и ако да – да бъде извършена техническа експертиза“. Откъде да помня? Вие помните ли дали сте се обаждали на 12.02.2013 г.? Но аз знам, че по време на предявяване на разследването сл. Димитров е показал разпечатки от разговорите ми от стационарния ми (домашния ми) телефон. На 12.02.2013 г. съм се обаждала на сина си в Хасково – часът е бил 10:20ч. сутринта. Този факт е премълчан от пр. Маркович в Постановлението й.

Що се отнася до „свидетелската ми годност“, тя има значение само ако не съществуваше друг начин за разкриване на цялата истина, освен чрез съпоставяне на моите свидетелски показания с показанията на други лица.

Твърдя, че има друг начин за доказване и той е съвсем прост, лесен и надежден, но досега никой не го е приложил. Никой не е обърнал внимание, че към датата, на която измамниците твърдят, че всичко било готово за „сделката“ и затова ме били карали за Плевен, не е имало нито един готов документ за сключването й, а и не е била само една сделка, а две.

Пълномощното носи дата 12.02.2013 г., документите за двете сделки са издавани в периода между 14.02.2013 г. и 21.02.2013 г., а сделките са изповядани на 14.03.2013 г. и на 18.03.2013 г. - повече от месец след измисленото пътуване за „сделката“ в Плевен.

Съдия Начева е уведомена чрез жалбата ми от 06.11.2014 г. за прикриването на това съществено обстоятелство, което прави на пух и прах версията на измамниците.

(из моята Жалба до РС-Плевен, 06.11.2014, стр. 4) „В Постановлението не е посочена датата, на която уж ме били взели с лекия автомобил на Дунчев от дома ми в гр. Варна, за да ме закарат в Плевен за сключване на „сделката“. Пр. Маркович и сл. Димитров отдавна знаят, че датата е била 12.02.2013. Аз я научих едва на 02.10.2014 г., когато нотариус Иван Иванов №007 ми предостави копия от двете нотариални дела чрез пълномощник дъщеря ми. Датата 12.02.2013 е важна, защото при сравняване с датите на нотариалните дела веднага става ясно, че към 12.02.2013 год. не е имало нито един подготвен документ, така че не е имало никаква причина да ме

карат в Плевен да сключваме „сделката“. Тепърва е предстояло да се вадят документи. На Станимир Кожухаров му е трябвало пълномощно. Кметът, който е заверил пълномощното, е „правно неграмотен“ по думите на нотариус Иван Иванов №007, цитирани от пр. Маркович в Постановлението. Освен това вече не е кмет на с. Гороцвет, Разградско. Осъден е през януари тази година на втора инстанция за над повече от 100 „заверки“ на подписи на хора, които не са ходили при него. Пр. Маркович премълчава този факт.“

За кмета съм писала, че осъден през януари т.г., което не е съвсем точно, затова сега уточнявам: Иван Станчев Димитров е осъден за над 100 неприсъствени заверки на подписи с Присъда по НОХД №569/2013 от 17.10.2013 г. на РС-Разград, потвърдена на 19.12.2013 г. от ОС-Разград и освободен от длъжност за „продължавано длъжностно престъпление“. Присъдата и мотивацията по нея са налична в интернет на сайта на РС-Разград.

Съдия Начева е подминала с мълчание пълната несъстоятелност на версията на измамниците, че уж ме били карали направо за „сделката“ в Плевен на 12.02.2013 г. и също прикрива, както и пр. Маркович преди това, тази важна дата и факта, че документите за сделката – по-точно за двете сделки – изобщо не са били готови на 12.02.2013 г., а самите сделки са изповядани повече от месец след измисленото пътуване на лъжесвидетелите.

Единственото, което съдия Начева е отговорила по въпроса за датата на пълномощното, е следното: **„Що се отнася до въпросното пълномощно – няма пречки то да бъде издадено в определен период от време преди самата сделка“**. Естествено, че няма пречки да бъде издадено в определен период преди самата сделка и аз никога не съм твърдяла обратното. Не само че няма пречки, но и задължително се издава преди сделката, за да могат да се получат документите за нея. Обаче в случая става дума за версия, изградена върху опашатата лъжа, че в деня на издаването на пълномощното ме били карали за „сделката“ в Плевен, но ми станало зле и се отбили в разградското село за пълномощното, след което ме били върнали в дома ми в гр. Варна. Нямали били намерение да използват пълномощно измамниците! Единствено и само защото ми станало зле, решили да прекратят пътуването за „сделката“ в Плевен и изкарали пълномощно от кмета на разградското село, който няколко месеца по-късно същата година е осъден за над 100 неприсъствени заверки на подписи.

Датата на пълномощното – 12.02.2013 г. и датата на първия издаден документ – 14.02.2013 г., както и датите на последващите документи, както и датите на двете сделки в средата на март – всички те правят на пух и прах версията на лъжесвидетелите. Няма ли най-сетне някой да забележи, че е станала голяма измама? Докога ще хвалят лъжесвидетелите, че говорят „логично,

последователно и неизменчиво“. Ами че те са се наговорили!

Въпросът е защо разследващите не са се сетили да ги попитат: „Как така сте пътували за „сделката“ на 12.02.2013, като на тази дата нито един документ още не е бил готов? И защо твърдите, че е имало само една сделка, като сделките са били две – на 14 и 18 март 2013 г.“

За „логичността“ на лъжесвидетелските показания на измамниците написах в Жалбата си до РС-Плевен следното:

(из моята Жалба до РС-Плевен, 06.11.2014, стр. 6) „Според изложеното в Постановлението, когато ми станало зле, сме се били намидали в района на гр. Разград, откъдето е Велик Дунчев. Тук явно има някаква грешка. Пътят от Варна за Плевен не минава през Разград. Аз ясно си спомням, че по време на очната ставка и тримата разправяха, че ми било прилошало малко след Шумен. Това би било по-правдоподобно като маршрут. Но от друга страна, не се съгласува с версията за разградското село, където Дунчев бил предложил да се отбием, защото познавал кмета на с. Гороцвет, Разградско, който имал правомощия да заверява пълномощни. Човек би си помислил, че кметът на с. Гороцвет е единственият нотариус в цяла Североизточна България.

Когато сме били пристигнали в с. Гороцвет, кметът не бил в кабинета си, а в някаква ферма. Дунчев отишъл да го доведе, а в това време Станимир Кожухаров попълнил пълномощното и 3 броя декларации, които със завидна предвидливост си носел, въпреки че ме били карали за сключване на сделката в Плевен – директно при нотариус“

Освен че разполагал с предварително подготвен комплект документи за упълномощаване, Станимир без никакво затруднение попълнил в пълномощното необходимите данни за всичките мои пет имота – всеки с шестцифрени номер, местност, категория и площ. Човек би си помислил, че е разполагал и с документите ми за собственост, а именно нотариалните ми актове за всичките ми имоти. Би трябвало да съм ги носела, нормално е да нося документите си за собственост, които имам, като ме водят за сделка пред нотариус в Плевен. Но отново – защо не са използвани тези нотариални актове?“

Факт е, че сделките са изповядани с преписи от решения на ПК-Д. Митрополия. Защо ли с преписи, като не съм изгубила документите си за собственост, а напротив, грижливо съхранявам цялата история на собствеността си десетилетия назад - от най-старите документи на баща ми, чийто единствен наследник съм аз, чак до двата си нотариални акта, издадена на мое име и надлежно вписани, респ. в Сл. по вписванията към РС-Плевен през 1999 г. и в Сл. по вписванията-Плевен към Агенция по вписванията през 2006 г.?

В Постановлението се цитират показанията на единия измамник, че бил видял другия измамник да разглежда „нотариалните ми актове“ в дома ми в гр. Варна в мое присъствие. Като ги е разглеждал, защо не ги е взел да ги представи пред нотариуса в Плевен, ами е вадил преписи и то не преписи от нотариалните ми актове, които са последните ми документи за собственост, а преписи от предишни документи за собственост от Сл. по земеделие-Д.Митрополия? При това на преписите липсва дата на заверката. И отгоре на всичко, единият е с променено съдържание (неистински)!

Според пр. Маркович си е съвсем нормално препис на решение от 1994 г. да съдържа *„различни членове на комисията, като в преписа е направена забележка, че към 30.11.1994 г. състава на комисията е бил друг. Има и някои различия в собствениците на съседните имоти, но това е така, тъй като преписа отразява сегашното актуално състояние на земеделските земи, вкл. като се посочват настоящите собственици на съседните имоти“*. Точно това е написано от пр. Маркович на стр. 16 от Постановлението ѝ от 30.10.2014 г. за прекратяване на наказателното производство. Може ли юрист да пише така?! Аз писах до Сл. по земеделие-Д. Митрополия на 18.11.2014 г. с молба да ми изпратят заверено копие от заявлението, с което са искани преписите и да обяснят някои моменти около издаването им. Дъщеря ми е говорила по телефона с тях. Казали ѝ, че нотариусът е виновен. Сигурно и той е виновен, но в никакъв случай не е само той.

И още:

(из моята Жалба до РС-Плевен, 06.11.2014, стр. 5) *„Аз за пръв път чух версията с „пътуването за сделката в Плевен“ по време на очната ставка на 13.06.2014 год. Тогава и тримата, срещу които ме изправи сл. Димитров, твърдяха, че са ме карали с кола за Плевен за „сделката“, защото всички документи били готови и само трябвало да се подпиша пред нотариуса, но по пътя ми станало зле и се отбили при „кмета“ за пълномощното от 12.02.2013 год. Следовател Иван Димитров ги остави да лъжат, сякаш не знаеше, че пълномощното е заверено повече от месец преди „сделката“. При това не е била само една сделка, а две – на 14.03.2013 год. (2,8 дка моя гора) и на 18.03.2013 год. (около 50 дка моя земеделска земя). За коя от двете сделки са ме карали – за първата или за втората? И защо са ме взели от дома ми повече от месец преди сключването на едната или другата?“*

Съдия Начева е подминала с пълно мълчание аргументите и фактите, които неопровержимо доказват несъстоятелността на версията на измамниците. От цялата история, поднесена на вниманието ѝ, както е цитирано по-горе, съдия Начева е проявила интерес единствено към това, защо измамниците не се били обадили на близките ми, като ми станало зле по пътя, и защо не ме били върнали веднага в гр. Варна. Как така защо? Защото никъде не са ме водили - затова, разбира се! Аз зададох тези реторични въпроси, само за да покажа, че

дори човек да вярва в глуповатата версия на измамниците, пак има какво още да ги пита. Съдия Начева обаче не е забелязала това и се е наредила сред вярващите в съшитата с бели конци версия.

И още:

(из моята Жалба до РС-Плевен, 06.11.2014, стр. 17) „*Моля за отговор защо следовател Димитров не прекъсна лъжите на измамниците по време на очната ставка на 13.06.2014 в гр. Варна, а ги остави да издевателстват над мен с лъжите си, че всички документи за „сделката“ били готови, затова ме били карали за Плевен? Той трябва да е знаел, че нито един документ не е бил готов?*

Никой не ми дава отговор на този въпрос. Защо напразно ме измъчваха с тази излишна очна ставка? Чувствам се двойно измамена – веднъж от измамниците, които ми отнеха всичката земя, и втори път – от хората, които се занимават с разкриването на измамата.

Аз се доверих на прокуратурата, очаквах да разкрият измамата и да накажат измамниците. Още в първата жалба, подадена от дъщеря ми до РП-Варна на 06.06.2013 г., пишеше „**Моля за извършване на проверка по случая и предприемане на съответните мерки за наказване на виновните лица с цялата строгост на Закона.**“ Никой сякаш не желае да разкрие измамата. През цялото време – почти година – са търсели извършител по чл. 212, ал. 1 от Наказателния кодекс. Значи са търсели някой, който едновременно да е използвал документ с невярно съдържание и да е присвоил земята ми, защото ето какво гласи алинея 1-ва на чл. 212 от НК:

НК - Чл. 212. (Доп. - ДВ, бр. 95 от 1975 г., изм., бр. 28 от 1982 г.)

(1) (Изм. - ДВ, бр. 10 от 1993 г., изм. и доп., бр. 26 от 2010 г.) Който чрез използване на документ с невярно съдържание или на неистински или преправен документ получи без правно основание чуждо движимо или недвижимо имущество с намерение да го присвои, се наказва с лишаване от свобода от две до осем години.

А то няма такъв, ако ще и до второ пришествие да го търсят! Станимир е „упълномощен“ от мен „да дарява и продава собствените ми земеделски земи“, трима са „изработили“ кметското пълномощно (вж. експертизата), майка му е присвоила (купила на безценица) 50-те ми дка земеделска земя, а един негов приятел от София, с когото и друг път са имали имотни сделки – горския ми имот от 2,8 дка. Защо през цялото време са търсили един-единствен извършител?

Да бяха търсили поне по чл. 212, ал. 2, а те – не, само по алинея 1 ще бъде! Съдия Начева не е забелязала това.

НК - Чл. 212. (Доп. - ДВ, бр. 95 от 1975 г., изм., бр. 28 от 1982 г.)

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 27 от 2009 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който чрез съставяне на документ с невярно съдържание или на неистински или преправен документ съзнателно даде възможност на друго физическо или юридическо лице да получи без правно основание такова имущество.

Като получих копията от документите от двете нотариални дела в началото на миналия месец, измамата лъсна и пр. Маркович два пъти беше уведомена, че настоявам за разследване на „голямата измама“ – първия път лично от мен с писмо на ръка от дата 10.10.2014, а втория път от внук ми с писмо от дата 14.10.2014.

В моето писмо до пр. Маркович, писано на ръка на 10.10.2014 г., аз написах: *„На очната ставка на 13 юни 2014 г. се наслушах на лъжи, че са ме карали с кола за Плевен, защото всички документи били готови, но ми прилошало и се отбили при „кмета“ за пълномощото от 12.02.2013 г. Следовател Димитров ги остави да лъжат, сякаш не знаеше, че пълномощото е заверено повече от месец преди сделките. Настоявам да разследвате и съдите всички измамници за голяма измама!“*

Пр. Маркович не ми отговори.

Писмото от внук ми представлява две страници „Искания, възражения и бележки по чл. 229, ал. 2 от НПК“ след предявяване на разследването и започва с думите:

„Общо впечатление от хода на досъдебно производство Д 2924/2013

Проведени са някои излишни действия, като напр. разпити на прекупвачи на имотите. Забелязват се редица действия в посока трудно доказуеми твърдения, като напр. кой какво казал, кой на кого се обадил, колко пари платил в брой и др. Същевременно са останали незабелязани или са омаловажени сериозни пропуски по документацията на двете сделки – наличие на документи с невярно съдържание и на манипулирани такива.“

После внук ми посочва някои пропуски по документацията – междувременно се откриха още, в т.ч. сбъркани цифри в описанието на имотите в самите нотариални актове – и накрая внук ми завършва с думите:

„Заклучение

Не е обърнато внимание на липсите и манипулациите в документацията по двете нотариални дела съгл. разпоредбите на НК за документни престъпления.

Не е проведено разследване в посока „въвеждане в заблуждение“ и „злоупотреба на доверие“ съгл. респективните разпоредби в НК.“

Пр. Маркович не отговори нито на писмото, което с много усилия й написах на ръка, само и само да види, че лично се интересувам как вървят нещата, нито на писмото от внук ми с възраженията по чл. 229, ал. 2 от НПК.

В жалбата си до РС-Плевен срещу Постановлението на пр. Маркович се оплаках, че съгл. чл. 229, ал. 3 от НПК, прокурор Маркович е трябвало да се произнесе по „Исканията, възраженията и бележките“ на внук ми с постановление в срок до седем дни, „но вместо постановление по чл. 229, ал. 3 от НПК, получих направо постановление за прекратяване на досъдебното

производство.“

Съдия Начева не е обърнала внимание и на това оплакване.

В жалбата си до РС-Плевен срещу Постановлението на пр. Маркович се оплаках и от процесуални нарушения по чл. 75 от НПК:

„Процесуални нарушения по чл. 75 от НПК

Дълго време нищо не знаех за разследването. Няколко месеца след образуването на ДП научих - но не от следователя, а от адвокат, че „Органът, който образува досъдебното производство, уведомява незабавно пострадалия за това“ (чл. 75, ал. 2 от НПК), както и че съгл. НПК „разследващите органи разясняват на лицата техните процесуални права и им осигуряват възможност да ги упражняват“ и че „на пострадалия се осигуряват необходимите процесуални средства за защита на неговите права и законни интереси.“ (чл. 15 от НПК). Оказа се, обаче, че правата ми като пострадала възникват, само ако изрично поискам да участвам в досъдебното производство (чл. 75, ал. 3 от НПК).

Затова на 02.07.2014 г. изпратих уведомление до пр. Маркович, написано на ръка, че „отдавна желая да участвам в ДП 2924 от 2013 г. в процесуално качество на пострадал и да се ползвам с всички права на пострадал по чл. 15, 74, 75 и 227 от НПК чрез дъщеря ми по пълномощие“. Отговор не получих. Пазя обратната разписка.

Предявяването на 13.10.2014 г. минало много набързо – само за няколко часа трябвало да се разгледат материалите, събирани почти година - от 20.12.2013 г., а може би и повече, ако се смята и дознанието от юли до декември 2013. Накрая адвокатът поискал и съответно получил от следователя само един ден срок, до 14.10.2014г., за изпращане на бележки и възражения съгл. чл. 229 от НПК.“

Съдия Начева е подминала с мълчание и това мое оплакване

Струва ми се, че съдия Начева, както и пр. Маркович преди това, прикрива – може би неволно - важни писмени доказателства, налични в документите по двете нотариални сделки – на 14.03.2013 г. и на 18.11.2013 г., изповядани при нотариус Иван Иванов №007, РС-Плевен, за които и пр. Маркович, и съдия Начева са надлежно уведомени - писмено.

Цялото разследване е водено – може би неволно – в посока прикриване на престъпление, в което участват поне четирима измамници (двама роднини + приятел по лов на единия + майката на другия) и съучастват – може би също неволно – редица лица, заемащи отговорни позиции по веригата от служби и учреждения, ангажирани с издаването на документи за изповядване на двете сделки с отнетата с измама земя и с изповядването на самите сделки, както и с препродаване на имотите след това.

Твърде много усилия са положени от страна на разследването за поддържане на версията на измамниците, че са ме карали за „сделката“ в Плевен, но ми станало зле и се отбили при кмета на разградското село, където извадили пълномощното. Тази версия рухна в началото на октомври 2014 г., когато нотариус Иван Иванов №007, РС-Плевен ми предостави заверени копия от двете нотариални дела и за пръв път видях датата на пълномощното. Тогава искрено се зарадвах, че измамата лъсна! Но уви!

Набързо се извърши предявяване на разследването на 13.10.2014 г., а на 30.10.2014 г. пр. Маркович прекрати наказателното пр-ство – точно в деня, когато братът на „пълномощника“ ми, лесовъдът Валентин Кожухаров, ми изпрати досието по сечта от 2012 г. и възникнаха нови въпроси, в т.ч. и за незаконна сеч в защитена зона по НАТУРА 2000. Всички мълчат, прекратяват, бързат и се съмняват в психичното ми здраве, сякаш не разбират, че моето психическо състояние по никакъв начин не може да промени датите върху документите.

Има твърде много пропуски по документите и грешки в самите документи, които не зависят от моето психическо състояние. Има и аудиозаписи на телефонни разговори от м. май 2013 г., които също не зависят от моето психическо състояние. Можете да чуete как Станимир предлага на дъщеря ми 25 000 лв., как „купувачката“ Райна не знае дали е ходила на нотариус в Плевен и как и двамата обещават разваляне на сделката. Пр. Маркович бегло споменава наличието на единия аудиозапис и запазва мълчание за другия, Съдия Начева мълчи и за двата.

Струва ми се, че разследващите са се старали с всички сили да се прикрие измамата, вместо да се разкрие, а сега и съдия Начева от РС-Плевен им се притича на помощ. Цялото разследване като че ли се крепи на презумпцията, че си имат работа със самотна възрастна жена, която живее далече и няма да има никакъв достъп до събраните материали, нито ще може да отиде до нотариуса да получи копия от нотариалните дела. Ще я разпитат, ще издевателстват над старите й кости, ще й се подиграват, че е негодна за нищо, защото не може да наддума трима измамници и накрая всички ще я сочат с пръст, че ето, виждате ли, тя лъже, тя е измамницата!

ИСКАНИЯ

1. Моля да се отмени искането на съдия Начева за „психолого-психиатрична“ експертиза с цел установяване на моята свидетелска годност. Какво повече ще докаже една така експертиза, след като моите показания са потвърдени от множество факти, на които упорито не се обръща внимание, а „направеният от прокурора извод за недоказаност на извършеното престъпление“ се основава на лъжесвидетелските показания на трима измамници.
2. Моля да се отмени искането на съдия Начева да се разпитват измамниците

за подробности по несъществуващото пътуване за „сделката“ в Плевен на 12.02.2013 г. Вместо това, да ги попитат: „Как така сте пътували за „сделката“ на 12.02.2013, като на тази дата нито един документ още не е бил готов? И защо твърдите, че е имало само една сделка, като сделките са били две – на 14 и 18 март 2013 г.“

3. Моля да се отмени основанието за водене на наказателно производство, което близо година е „срещу неизвестен извършител за това, че на 18.03.2013 г.“ и т.н.. Вместо това, да се започне истинско, цялостно и пълно разследване на измамата, осъществена от организирана престъпна група (двама близки роднини + приятеля по лов на единия + майката на другия) със съдействието – може би неволно – на длъжностни лица. Престъплението не е извършено само на 18.03.2013 и не е само от един човек, още по-малко пък – неизвестен. А документните престъпления са налични не само в пълномощното.

4. Моля да се осигури възможност дъщеря ми да ме представлява навсякъде, където е необходимо. На нея да се изпращат писма, призовки, съобщения и на нея да се обаждат по телефона, а не на мен. Искам тя да ме подписва, изисква и получава всякакви документи, заверени копия и т.н. от мое име, защото нямам сили сама и защото имам право на помощ и защита като пострадала.

5. Моля да се осигури възможност за надеждна връзка и редовна комуникация между дъщеря ми и органите, ангажирани с разкриване на истината по измамата, както и свободен достъп до материалите, събрани по делото, тъй като неоснователно не е била допусната на предявяване на разследването на 13.10.2014 г.

6. Моля да се изискат от дъщеря ми аудиозаписите на разговорите, които е водила с измамниците, за да им се направи техническа експертиза и да се приложат към делото, а не да се прикрива съществуването им. Тези аудиозаписи са единствените истински гласни доказателства за измамата.

7. Моля, ако някое искане не е от Вашата компетентност, да ми обясните от чия компетентност е, а ако нещо бъде сметнато за несъстоятелно - по какви причини е сметнато за такова.

Моля да получа отговора Ви на адреса на дъщеря ми:

Ренета Тодорова Стоянова

ЕГН 5707304036

ул. “Георги Бакалов” 17, вх.7, ет. 1, ап. 80

гр. Варна 9010

моб. 0888609072

стац. 052988600

С уважение,

Йорданка Дикова Найденова [трите имена на ръка и подпис

гр. Варна, 22.11.2014 г. [изпратено на хартия по куриер с обратна разписка]